

Vergaderjaar 2013–2014

33 440 (R1990)

Wijziging van de Paspoortwet in verband met een andere status van de Nederlandse identiteitskaart, het verlengen van de geldigheidsduur van reisdocumenten en Nederlandse identiteitskaarten, een andere grondslag voor de heffing van rechten door burgemeesters en gezaghebbers en het niet langer opslaan van vingerafdrukken in de reisdocumentenadministratie (Wijziging van de Paspoortwet in verband met onder meer de status van de Nederlandse identiteitskaart)

Nr. 12

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 28 oktober 2013

Bij de parlementaire behandeling op 18 september 2013 van het Wetsvoorstel tot wijziging van de Paspoortwet in verband met onder meer de status van de Nederlandse identiteitskaart (Kamerstukken 33 440 (R1990)) (Handelingen II 2013/14, nr. 2), heb ik toegezegd uw Kamer een nadere onderbouwing te geven voor het gebruik van tien vingerafdrukken bij de verificatie van vingerafdrukken van vreemdelingen. Daarover kan ik u als volgt informeren.

Tijdens de plenaire behandeling van de wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 in verband met de uitbreiding van het gebruik van biometrische kenmerken in de vreemdelingenketen in verband met het verbeteren van de identiteitsvaststelling van de vreemdeling (Kamerstukken 33 192) (Handelingen II 2012/13, nr. 43) gaf ik reeds aan dat noodzakelijk is om tien vingerafdrukken te gebruiken bij de verificatie van vingerafdrukken van vreemdelingen.

Die noodzaak komt voort uit het feit dat bij de verschillende processen in de vreemdelingenketen vreemdelingen regelmatig niet blijken te beschikken over (behoorlijke) identiteitsdocumenten, waardoor zorgvuldige identiteitsvaststelling vaak moeilijk is. Verificatie van een beweerde identiteit aan de hand van documenten alleen is daarom niet voldoende; het moet ook mogelijk zijn de identiteit van een vreemdeling vast te stellen of te verifiëren door middel van het zoeken in een database. Om dit met een zo groot mogelijke nauwkeurigheid te kunnen doen, en daarbij «mismatches» te voorkomen, hetgeen ook zeker in het belang is

van de vreemdeling zelf, is de verwerking van tien vingerafdrukken noodzakelijk. Een nadere onderbouwing hiervan treft u eveneens aan in de in 2002 verschenen studie van R. Austin Hicklin en Christopher L. Reedy, PhD *Implications of the IDENT/IAFIS Image Quality Study for Visa Fingerprint Processing* (zie bijlage¹).

De betrouwbaarheid van de match bij een verificatie met tien vingerafdrukken is groter dan bij een verificatie met minder vingerafdrukken.

Dat komt doordat de onderscheidende informatie in het digitale kenmerk van een vingerafdruk beperkt is en minder informatie leidt tot een grotere kans op fouten.

Bij een vergelijking van de vingerafdruk van een persoon met een vingerafdruk op het document (1:1 vergelijking) is het gebruik van een of twee vingers veelal voldoende. De kans dat een 1:1 verificatie onterecht herkenning oplevert voor een willekeurig iemand is klein. Voor het zoeken met vingerafdrukken in de vreemdelingenadministratie met meer dan een miljoen registraties is het echter noodzakelijk om meer onderscheidende informatie te gebruiken om de kans op fouten in het herkenningsproces voldoende te beperken. Bij het zoeken met slechts een vingerafdruk is de kans groot dat dit een onterechte treffer oplevert. Het gebruik van meer onderscheidende informatie reduceert de kans op dit soort fouten. Door tien vingers te gebruiken wordt de onderscheidende informatie gemaximaliseerd. Deze betrouwbaarheid dient tevens het belang van de vreemdeling bij misbruik van zijn identiteitsgegevens door een ander.

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
F. Teeven

---

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer